

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **M. T.**, zastoupené opatrovnící J. H. bytem tamtéž, právně zastoupené JUDr. Igorem Honusem, advokátem se sídlem Ostrava, Moravská Ostrava, Sokolská 21, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí, se sídlem Ostrava, 28. října 117, ze dne 10.5.2011 č.j. MSK 43499/2011, sp. zn. SOC/10293/2011/Tel, o **příspěvek na péči**,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného se pro vady řízení **zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 11.011,- Kč k rukám JUDr. Igora Honuse, advokáta se sídlem Ostrava, Sokolská 21, a to do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 10.5.2011 č.j. MSK 43499/2011, sp. zn. SOC/10293/2011/Tel Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor sociálních věcí zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu Města Opavy, odboru sociálních věcí ze dne 4.2.2011 č.j. 13273/2011/OPA, kterým byl žalobkyni snížen příspěvek na péči z 8.000,- Kč na 4.000,- Kč měsíčně ode dne 1.3.2011. Žalovaný jakožto odvolací orgán dospěl k závěru, že žalobkyně je ve smyslu ust. § 8 zákona o sociálních službách osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost), což vyplynulo z posouzení stupně závislosti posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.

Žalobkyně podala proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, v níž uvedla, že je od narození trvale duševně i fyzicky postižena oligofrenií, středně těžkou psychomotorickou retardací, levostrannou hemiparézou a epilepsií, a že od mládí pobírá plný invalidní důchod a je držitelkou průkazu ZPT/P. Poukázala na to, že dne 26.11.2010 proběhlo v místě jejího bydliště sociální šetření se zjištěním, že je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve 31 úkonech. Podle lékařské zprávy neuroložky MUDr. K. ze dne 11.11.2010 je její stav obdobný jako v roce 2007. V tomto roce byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Dle psychologického vyšetření PhDr. H. K. ze dne 8.11.2010 vyžaduje zdravotní stav žalobkyně trvalý dohled druhé osoby. Žalobkyně již v rámci podaného odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně nesouhlasila s neuznáním nutnosti péče jiné fyzické osoby, co se týče úkonů příprava stravy, podávání a porcování stravy, mytí těla, péče o ústa, vlasy a nehty, stání, schopnost vydržet stát, chůze po rovině, provedení jednoduchého ošetření, manipulace s kohouty a vypínači. S touto námitkou se žalovaný ve svém rozhodnutí nevypořádal a pouze uvedl, že funkční postižení horních a dolních končetin není natolik významné, aby žalobkyně nezvládla ostatní úkony. Žalobkyně považuje rozhodnutí žalovaného stejně tak jako rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalobkyně souhlasí se závěrem, že je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve 23 úkonech vyjmenovaných v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného, avšak nesouhlasí s tím, že je soběstačná v úkonech uvedených v ust. § 9 odst. 1 písm. a), b), d), f), j), l), g) a dle ustanovení § 9 odst. 2 písm. o) zákona o sociálních službách. V této souvislosti v žalobě blíže rozvedla, v čem spočívá její nesoběstačnost při zvládání jednotlivých úkonů.

V průběhu řízení přešla působnost v rozhodování o příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, zákonem č. 366/2011 Sb. z krajských úřadů, jakožto správních orgánů odvolacích ve věcech dávek státní sociální podpory, dávek pomoci v hmotné nouzi (dříve dávek sociální péče) a příspěvků na péči na Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR od 1.1.2012, které se tímto dnem stalo procesním nástupcem žalovaných krajských úřadů (§ 69 s.ř.s.).

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 14.9.2011 poukázal zejména na závěr posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) ze dne 18.4.2011, podle kterého žalobkyně není osobou, která se podle § 8 písm. c) a d) zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost) ani IV. (úplná závislost), ale jde o osobu, která se podle § 8 písm. b) citovaného zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). PK MPSV ČR shledala u žalobkyně neschopnost celkem 23 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnost. Jednotlivé žalobní námitky obsažené v žalobě žalovaný považuje za nedůvodné, a proto navrhoval zamítnutí žaloby.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 10.5.2011 č.j. MSK 43499/2011, sp. zn. SOC/10293/2011/Tel a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i připojeným správním spisem Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí, správním spisem Magistrátu Města Opavy, odboru sociálních věcí sp. zn. 240/2007/OPA, zprávou PhDr. H. K. ze dne 18.11.2010, lékařskou zprávou neurologické ambulance MUDr. V. K. ze dne 11.11.2010, znaleckým posudkem znalkyně MUDr. M. K. ze dne 2.3.2012 a doplňujícím znaleckým posudkem téže znalkyně ze dne 29.4.2013 a dospěl k závěru, že žalovaný jakožto odvolací orgán rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s., jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného (§ 75 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyní bylo sdělením ze dne 24.1.2007 oznámeno, že od 1.1.2007 je jí přiznán příspěvek na péči ve výši 2.000,- Kč měsíčně. Dne 8.11.2007 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým žalobkyni od 1.1.2007 zvýšil příspěvek na péči ze 2.000,- Kč na 8.000,- Kč měsíčně. Dne 12.11.2010 oznámil správní orgán I. stupně zahájení správního řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči poskytovaného žalobkyní. Podle záznamu o šetření závislosti osoby na pomoci jiné osoby ze dne 26.11.2010 bylo v tento den provedeno sociální šetření v místě bydliště žalobkyně. Bylo zjištěno, že péči o žalobkyni zajišťuje její matka, která zároveň vykonává funkci jejího opatrovníka od roku 2008. Dále o ní pečují také sestra a její manžel, který žalobkyni vozí k lékaři na odborná vyšetření. Po dobu sociálního šetření bylo hovořeno s matkou žalobkyně,

kteřá uvedla, že žalobkyně na některé otázky vůbec neodpoví, na dotaz např. ohledně data jejího narození odpověděla „to já nevím“. Žalobkyně trpí epileptickými záchvaty, poslední prodělala den před sociálním šetřením. Po záchvatech byla zmatená, neorientuje se v čase ani prostoru. Po bytě se pohybuje bez pomoci druhé osoby, ale přidržuje se nábytku nebo stěn, její chůze je nestabilní a vratká. Mimo byt chodí jen v doprovodu jiné osoby a nezvládne ujít delší vzdálenosti. Po pádu, který si žalobkyně způsobila doma, dojíždí do chirurgické ambulance z důvodu zranění a do nemocnice na punkce. Uvedený záznam ze sociálního šetření je doplněn seznamem úkonů péče o vlastní osobu a seznamem úkonů soběstačnosti a obsahuje závěr, že žalobkyně potřebuje dohled druhé osoby při 2 úkonech a při 12 úkonech potřebuje pomoc. V úkonech soběstačnosti potřebuje pomoc při 6 úkonech a 11 úkonů nezvládne. Ze správního spisu správního orgánu I. stupně dále vyplývá, že dne 30.11.2010 bylo řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči žalobkyně přerušeno a OSSZ v Opavě byla požádána o posouzení stupně závislosti žalobkyně. Dne 14.1.2011 byl vyhotoven posudek lékaře Lékařské posudkové služby OSSZ v Opavě, podle kterého u žalobkyně jde o osobu, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při 23 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Podle tohoto posudku je žalobkyně osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. – středně těžká závislost. Posudek vyjmenovává 6 úkonů péče o vlastní osobu, při nichž žalobkyně potřebuje pomoc a 17 úkonů soběstačnosti, při kterých rovněž z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje pomoc. Na základě tohoto posudku vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 4.2.2011, kterým žalobkyni snížil příspěvek na péči z 8.000,- Kč na 4.000,- Kč měsíčně ode dne 1.3.2011. Správní spis správního orgánu I. stupně dále obsahuje odvolání opatrovnice žalobkyně ze dne 27.2.2011, jakož i rozhodnutí žalovaného o tomto odvolání.

Ze správního spisu žalovaného sp. zn. SOC/10293/2011/Tel krajský soud zjistil, že obsahuje přípis o postoupení odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu Města Opavy, odboru sociálních věcí ze dne 4.2.2011, fotokopii oznámení o zahájení správního řízení ze dne 12.11.2010, rozhodnutí správního orgánu I. stupně, usnesení Okresního soudu v Opavě o ustanovení opatrovníka žalobkyni v osobě J. H., usnesení žalovaného ze dne 11.3.2011 o přerušení řízení, posudek PK MPSV ČR ze dne 15.4.2011, protokol ze dne 3.5.2011 o seznámení opatrovnice žalobkyně s podklady pro vydání odvolacího rozhodnutí a žalobou napadené rozhodnutí ze dne 10.5.2011. Z obsahu posudku PK MPSV ČR ze dne 15.4.2011 krajský soud zjistil, že je v něm uveden seznam podkladů – zdravotní dokumentace, ze které posudková komise vycházela, tj. z dokumentace praktické lékařky žalobkyně MUDr. T. a jejího nálezu ze dne 26.10.2010, nálezů neurologické ambulance MUDr. K. ze dne 11.11.2010, 10.7.2007 a 8.2.2010, z nálezů z psychologického vyšetření PhDr. K. ze dne 18.11.2010, z dokumentace OSSZ Opava a Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, ze sociálního šetření provedeného Magistrátem Města Opavy dne 26.11.2010 a z vyjádření opatrovníka žalobkyně doručeného posudkové komisi dne 7.4.2011. V diagnostickém souhrnu onemocnění žalobkyně uvedla posudková komise střední mentální retardaci, organický psychosyndrom, sekundární epilepsii parciální s ojedinělou generalizací a centrální frustní levostrannou hemiparézou lehkého stupně. Posudek dále obsahuje informace z vyšetření praktickou lékařkou ze dne 26.10.2010, z psychologického vyšetření ze dne 18.11.2010 a neurologického vyšetření ze dne

11.11.2010. Poté následuje informace, že PK MPSV prostudovala podkladovou dokumentaci k datu jednání a že dospěla k závěru, že žalobkyně pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopna samostatně a spolehlivě zvládat „tyto úkony péče o vlastní osobu odst. 1) písm. e, m, n, o, p, r a tyto úkony soběstačnosti odst. 2) písm. a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, , p, q, r, celkem 23 úkonů ve shodě s posudkovým závěrem lékaře OSSZ ze dne 14.1.2011“. Dále se v posudku uvádí, že není ze zdravotního hlediska odůvodnitelné, aby posuzovaná samostatně nezvládla zbývající úkony péče o vlastní osobu a soběstačnost včetně úkonů, které jako posuzovanou nezvládané označila paní H. ve svém vyjádření ze dne 4.4.2011: odst. 1) písm. a, b, d, f, j, l, q a úkony soběstačnosti odst. 2) písm. o – není natolik významné funkční omezení horních i dolních končetin, aby i tyto úkony s pomocí kompenzačních pomůcek nemohla posuzovaná vykonávat.

Ze znaleckého posudku MUDr. M. K., znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví posudkového lékařství krajský soud zjistil, že v případě žalobkyně se jedná o perinatální encefalopatii, lehkou mentální retardaci, sekundární epilepsii s pars. symptomatologií ne plně kompenzovanou, lehkou centrální obrnu levostranných končetin, šilhavost a dalekozrakost. Podle tohoto posudku žalobkyně samostatně nezvládá 7 úkonů péče o vlastní osobu a 14 úkonů soběstačnosti, což znamená, že k datu 10.5.2011 šlo u žalobkyně o II. stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb. Na tomto závěru znalkyně setrvala i v doplňujícím znaleckém posudku ze dne 29.4.2013. Setrvala také na tom, že u žalobkyně se jedná o lehkou mentální retardaci a pokud v posudcích psychologa PhDr. H. K. z let 2006 a 2010 a psychiatra MUDr. B. K. z roku 2006 byla uváděna středně těžká mentální retardace, je toto hodnocení v přímém rozporu s výsledky testů, v nichž je uváděná aktuální mentální kapacita vcelku rovnoměrně rozložena mezi verbální a neverbální část intelektu – VIQ (verbální) rovná se 59, PIQ (performační, neverbální) rovná se 58, celkové IQ rovná se 53.

Z výpovědi opatrovnice žalobkyně J. H. krajský soud zjistil, že podle jejího názoru závěry znaleckého posudku znalkyně MUDr. M.K. neodpovídají skutečnému stavu. Nesouhlasí s tím, že by žalobkyně samostatně zvládala umytí rukou a obličej, když levou stranou má prakticky ochrnutou, nesouhlasí se zvládáním úkonů fyziologické potřeby. Žalobkyně vydrží chvíli stát, ale protože má jednu nohu kratší, vlastně přešlapuje a brzy musí usednout. Chůzí po rovině zvládá prakticky jen s pomocí své matky a po schodech nezvládá bez zábradlí, zejména směrem dolů. V žádném případě také nesouhlasí s tím, že by žalobkyně byla schopna samostatné orientace v přirozeném prostředí, zejména že by byla schopna se vrátit do svého domu. Je schopna jednou rukou přehodit peřinu, ale nelze mluvit o tom, že by byla schopna rozestlat a ustlat. Není schopna si klíčem otevřít dveře, pokud jsou opatřeny koulí, utřít podlahu, když něco vylije. Při častých záchvatech se v podstatě jedná o bezvládné tělo, museli ji už i posadit na chodník.

Krajský soud zhodnocením všech shora uvedených zjištění a skutečností dospěl k závěru, že žalovaný jakožto odvolací správní orgán, rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou dány rozsahem pomoci jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti, jinými slovy alespoň v rozsahu 13 úkonů pro posouzení I. stupně (při více než 12 úkonů), při více než 18 úkonech pro II. stupeň, při více než 24 úkonech pro III. stupeň a při více než 30 úkonech pro IV. stupeň. Tuto potřebu pomoci a její rozsah hodnotí sociální pracovník obecního úřadu s rozšířenou působností, který zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí z hlediska péče o vlastní osobu a soběstačnost a dále Úřad práce, který na základě doloženého nálezu ošetřujícího lékaře, výsledku sociálního šetření, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře stanoví stupeň závislosti (§ 25 zákona č. 108/2006 Sb., § 8 odst. 1 písm. n) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 109/2006 Sb.). V odvolacím řízení pak stupeň závislosti stanoví posudková komise MPSV ČR.

Ze shora uvedených listinných důkazů vyplývá, že posudek PK MPSV ČR ze dne 15.4.2011, který předchůdce žalovaného, jakožto odvolací správní orgán vzal za stěžejní důkaz pro své rozhodnutí o odvolání žalobkyně, bez dalšího bližšího odůvodnění uvádí jednotlivé úkony péče o vlastní osobu a úkony soběstačnosti, které žalobkyně není schopna samostatně a spolehlivě zvládat označením jednotlivými písmeny, pod kterými jsou tyto úkony uvedeny v příloze k posudku podle vyhlášky č. 505/2006 Sb., ve znění vyhlášky č. 162/2010 Sb.

V rámci odvolacího řízení, na jehož základě bylo vydáno konečné správní rozhodnutí právního předchůdce žalovaného, tedy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí ze dne 10.5.2011, vyžádal odvolací orgán posudek od PK MPSV ČR, který byl vypracován dne 15.4.2011. Tento posudek byl vzat jako stěžejní důkaz pro odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobkyně (dle přílohy k citovanému posudku) nezvládá úkony péče o vlastní osobu, a to koupání nebo sprchování, chůzí po schodech nahoru a dolů, výběr oblečení a rozpoznání jeho správného vrstvení, oblékání, svlékání, obouvání a zouvání, orientaci v přirozeném prostředí a dodržování léčebného režimu, celkem tedy 6 úkonů péče o vlastní osobu. Podle téže přílohy nezvládá žalobkyně 17 úkonů soběstačnosti s výjimkou manipulace s kohouty a vypínači. V závěru posudku posudkové komise je uvedeno, že žalobkyně celkem nezvládá 23 posuzovaných úkonů. Dle shora uvedeného znaleckého posudku znalkyně ve znaleckém posudku uvedla, že žalobkyně nezvládá samostatně 7 úkonů péče o vlastní osobu a 14 úkonů soběstačnosti, celkem tedy 21 úkonů. Oproti tomu opatrovnice žalobkyně, která vykonává s dalšími rodinnými příslušníky péči o žalobkyni setrvala na tom, že žalobkyně nezvládá další úkony péče o vlastní osobu a úkony soběstačnosti. Prostřednictvím právního zástupce se v písemném podání ze dne 26.6.2012 k závěrům znaleckého posudku

vyjádřila tak, že žalobkyně samostatně nezvládá přípravu stravy, podávání a porcování stravy, přijímání stravy a dodržování pitného režimu toliko za předpokladu, kdy má vše připraveno a doneseno jinou osobou. Nezvládá mytí těla, koupání nebo sprchování, péči o ústa, vlasy, nehty a holení, výkon fyziologické potřeby včetně hygieny, stání a schopnost vydržet stát, chůzí po rovině zvládá jen částečně, dále nezvládá chůzí po schodech nahoru a dolů, výběr oblečení, rozpoznání jeho správného vrstvení, oblékání, svlékání, obouvání a zouvání, orientaci v přirozeném prostředí, provedení si jednoduchého ošetření a dodržování léčebného režimu. Pokud jde o úkony soběstačnosti žalobkyně nezvládá komunikaci slovní i písemnou a neverbální, orientaci vůči jiným fyzickým osobám v čase a mimo přirozené prostředí, nakládání s penězi nebo jinými cennostmi, obstarávání osobních záležitostí, uspořádání času a plánování života, zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, mytí nádobí, běžný úklid v domácnosti, péči o prádlo, přepírání drobného prádla, péči o lůžko, obsluhu běžných domácích spotřebičů, manipulaci s kohouty a vypínači (u pákových baterií si chce přidat teplejší vodu a pustí horkou, protože pravou rukou má méně obratnou), manipulaci se zámky, otevírání a zavírání oken a dveří, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady zvládá pouze částečně a nezvládá další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti. V uvedeném podání opatrovnice žalobkyně také namítá, že se ve znaleckém posudku uvádí lehká mentální retardace u žalobkyně, zatímco ve znaleckém posudku v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ze dne 25.9.2007 je uvedena středně těžká mentální retardace. Úkony namítané opatrovníci žalobkyně, které uváděla ve svém vyjádření ze dne 4.4.2011 pak posudková komise neuznala se zdůvodněním, že se nejedná o natolik významné funkční postižení horních a dolních končetin, aby tyto úkony i s pomocí kompenzačních pomůcek nemohla žalobkyně vykonávat. Posudek tedy postrádá bližší odůvodnění, proč posudkové orgány neuznaly nezvládání dalších úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti namítaných jak ve správním řízení a posléze i v žalobě samotné i v rámci řízení o této žalobě. Z posudku také nelze zjistit, z jakých důvodů je uváděna diagnóza žalobkyně střední mentální retardace (kterou ve znaleckém posudku žalobkyně označila za lehkou mentální retardaci), zatímco v dřívějších posudcích bylo toto zdravotní postižení označováno za středně těžkou mentální retardaci. Posudek mimo jiné doslovně uvádí obsah psychologického vyšetření ze dne 18.11.2010, aniž by hodnotil závěr tohoto vyšetření, že u žalobkyně jde o intelektovou kapacitu v pásmu středního defektu, o organický psychosyndrom, v jehož důsledku není schopna využít tak defektního intelektu v sociální oblasti, nového učení a reakce na změny a že vyžaduje trvalý dohled druhé osoby. Konečně z posudku nelze zjistit co je příčinou toho, že v roce 2007 byl příspěvek na péči žalobkyni přiznán ve výši 8.000,- Kč měsíčně odpovídající III. stupni – těžké závislosti, zatímco v tomto řízení byl stupeň péče o vlastní osobu a soběstačnost žalobkyně hodnocen stupněm II. – středně těžká závislost. Ani z posudku posudkové komise ani z znaleckého posudku totiž nevyplyvá, zda důvodem toho bylo zlepšení zdravotního stavu žalobkyně a v důsledku toho i schopnost její sebeobsluhy či dřívější chybné posudkové hodnocení.

Krajský soud ze shora uvedeného uzavírá, že posudek PK MPSV ČR, jako stěžejní důkaz pro rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobkyně je pro posouzení věci a nepřesvědčivý.

Se zřetelem k ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. krajský soud neměl možnost v této právní věci vyžádat od posudkové komise doplňující posudek, jehož úkolem by bylo odstranění shora zjištěných rozporů v hodnocení soběstačnosti v úkonech péče žalobkyně o vlastní osobu, včetně hodnocení stupně závažnosti rozhodujícího zdravotního postižení – mentální retardace a tedy i míry vlivu tohoto postižení na schopnost jednotlivých úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti žalobkyně. Stejně tak krajský soud se zřetelem k citovanému zákonnému ustanovení neměl možnost vyžádání nového posudku od jiné posudkové komise. Uvedený nedostatek krajský soud nemohl nahradit plně ani znaleckým posudkem výše uvedeným, neboť tento posudek byl podán znalkyní z oboru posudkového lékařství, zatímco posouzení si vyžaduje nepochybně specializaci nejen z posudkového lékařství, ale i psychiatrie. Krajskému soudu proto nezbylo, než rozhodnutí žalovaného zrušit pro vady řízení podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc mu vrátit k dalšímu řízení podle odst. 4 téhož ustanovení. Žalovaný v dalším řízení bude povinen odstranit vady řízení, které spočívají v nepřesvědčivosti posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 15.4.2011.

V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal soud žalovanou k náhradě nákladů řízení žalobkyně na právním zastoupení advokátem v rozsahu 7 úkonů právní pomoci á 1.000,- Kč a 7 režijních paušálů á 300,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění, tj. 9.100,- Kč a s připočtením 21% daně z přidané hodnoty ve výši 1.911,- Kč činily celkem náklady právního zastoupení žalobkyně 11.011,- Kč.

České republice nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, které vznikly na znalečném v souladu s ust. § 60 odst. 4 s.ř.s., když žalovaný je ze zákona osvobozen od soudních poplatků (§ 11 odst. 2 písm. a/ zákona č. 549/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu právnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 20. března 2014

JUDr. Petr Indráček

- samosoudce -